ISSN 2445-6942

ØBOKURSIST

2017

Pris: kr. 30,-

KedeL
iGE
TypEr

KEDELIGE TYPER

Det begyndte med hjemmelavede overskrifter i scrapbogsbladene. Jeg lavede, helt fra starten af, flere, end hvad jeg egentlig havde brug for og uden nødvendigvis at have en matchende artikel i tankerne. Arbejdsprocessen morede mig vist bare. Efterhånden er overskrifterne blevet til en selvstændig hobby. *Øbo Kursist* bringer et lille udvalg som ikke tidligere har været trykt.

Kede igle type r, altså en kede-igle, type ”r”. Sådan kan man også læse overskriften, hvis man altså brækker lidt her og der. Det er ikke det samme som et anagram, hvor bogstaverne slippes løs og kan bruges til hvad som helst, men mindre kan sagtens gøre det. Måske har fænomenet sin egen betegnelse. Jeg synes i hvert tilfælde, det er en sjov leg med ord.

FÆRDIG MED
HALV
FEMSERNE

FÆRDIG MED HALVFEMSERNE

Jo længere jeg nåede ind i halvfemserne, dengang jeg skrev tv-artikler til *Obskuriøst*, desto sværere blev det at finde den fornødne begejstring. Halvfemserne, det var jo nærmest i går (sådan tænker jeg uvilkårligt) og nærmest pr. definition mindre interessant end hvad der blev vist på tv i gamle dage (redaktørens egen barndom – det *er* ved at være længe siden). Desuden kom der stadig flere nye kanaler til, med og uden reklamer, mens den fhv. monopolkanal DR gav sig til at lefle for laveste fællesnævner, i jagten på hvad jeg vil kalde *idiot-segmentet*.

Slut på den fælles fortælling om dansk tv. Og selvom DR, DR2 og TV2 åbnede op for godteposen med Godzilla film, spaghetti westerns, John Woo og Russ Meyer og det var både skønt og dejligt, så var det altså ikke særlig *obskuriøst*. Lille Danmark var bare sent ude som sædvanlig; i Sverige havde de kunne se Godzilla film helt tilbage i halvfjerdserne!

Måske gør jeg en dag tv-halvfemserne færdig, eventuelt i sammendrag eller som en greatest hits liste. Jeg tør dog ikke love noget.

OMNIBUS
BØGERNe

OMNIBUSBØGERNE

er et projekt, hvor jeg tog munden for fuld. Jeg forsøgte at samle hele forlagsserien *Omnibusbøgerne*, udgivet af Carit Andersens forlag mellem 1952 og 1970. Mit påskud var arbejdet på en bibliografi, men det handlede reelt om, at jeg ville bevise, hvor skrap jeg var, til at støve bøger op. Da serien spænder over knap 150 bind plus variant-udgaver plus nogen og tredive *lommebusser* med mere... så løb det sgu lidt løbsk. Jeg skulle have sagt stop efter spøgelseshistorierne og kriminal-antologierne, i stedet for ved de omkring 100 titler, jeg p.t. ligger inde med, hvor jeg var løbet tør for både plads og penge.

Faktisk er jeg stærkt fristet til at kyle nogle af disse ud, jeg får nok alligevel aldrig læst *Danske bondefortællinger* eller *Mestre i Nobel klasse*... men på den anden side: Skulle jeg senere hen fortryde, vil mange titler være umulige at finde igen.

I denne overskrift har jeg atter (dog mere diskret) radbrækket ord til at give ny mening: *Om nibus bøgerne*. Nibus... nej, det er der ikke noget, der hedder. Men tanken falder jo så uvilkårligt på *Nimbus*, den legendariske danske motorcykel.

ALAN
PARSONS
TECHNO
JAM

ALAN PARSONS TECHNO JAM

Sædvanligvis kender jeg ordene på forhånd og skal blot udvælge de bogstaver, der føles ”rigtige”; spændingsmomentet ligger i om, hvorvidt indklæbningen blev for skæv – eller for pæn.

Men her har jeg gramset en nævefuld udklip og forsøgt at lade tilfældet råde. Det første ord, jeg satte sammen, var *techno*. Hvad med *techno stamp*? *Jam*? Måske *person*, nej, nej, *parson*, gode gamle *Alan Parson*! Osv.

Jeg holder meget af Parson. Han var lydmand på Pink Floyd klassikeren *Dark Side of the Moon* (1973) og meget af æstetikken der går igen på mandens egne værker, solo eller med Eric Woolfson i Alan Parsons Project. Alt er planlagt til mindste detalje. Ingen jams eller noget.

Og dog. I 1981 var der knas med pladekontrakten og som så mange andre før og efter dem, måtte Alan Parsons Project ty til snyderi for at komme videre. *The Sicilian Defence* (opkaldt efter en skakstrategi) er angivelig noget instrumentalt lirum-larum af 40 minutters varighed, hvor Parson og Woolfson står og trykker på nogle knapper i studiet, mens båndet kører. Resultatet blev begravet dybt nede i et kælderarkiv og det var det.

I 2014 udkom *The Sicilian Defence* så alligevel på cd, som del af et boks sæt. Alting udkommer nemlig, det er blot et spørgsmål om tid. Hvem ved, måske vil selv Beatles syresporet ”Carnival of Light” engang se dagens lys!

KASSETTE TID

Mixtape

MANIA

KASSETTE TID

Jeg var en værre båndnasser i min ungdom. Herved skal forstås, at jeg konstant havde et kassettebånd på mig, når jeg var ude hos venner og bekendte, hvis nu de havde en LP, jeg rigtig godt ville høre (gratis). Jeg mindes flovt visse overnatninger, hvor jeg sad lysvågen, med ansigtet oplyst af stereoanlæggets dioder, og fulgte slagets gang i hovedtelefonerne, mens pladen spillede og kammeraterne sov.

MIXTAPE MANIA

Et typisk 90 minutters kassettebånd løb i praksis ca. 46-47 min. på hver side. Hvis man var heldig. Det krævede nøje planlægning, at få den tid fyldt ud – og fyldes ud skulle den, bånd var nemlig rasende dyre, især efter punktafgiftens indførelse (1985, så vidt jeg husker). Jeg savner disse tæt-pakkede båndsider. Et godt mix var noget, man kunne spille igen og igen.

GGGRRR

DINOSAUR

WAR

GGGRRR DINOSAUR WAR

Jeg ville gentage succesen fra *Alan Parsons Techno Jam* og spredte gavmildt bogstaver ud på bordet, men efter at have siddet og svedt over dem en hel eftermiddag, var denne fjollede overskrift mit eneste resultat.

Samme nat havde jeg en drøm som involverede både King Kong, Godzilla og Reptilicus. Sikkert underbevidsthedens flashbacks til de japanske monsterfilm, jeg har set på tv. I drømmen skulle jeg opfinde reklameslogans for reptilernes side i krigen mod os pattedyr (ordensforræder, det er, hvad jeg er). Da jeg vågnede, skyndte jeg mig at skrive så meget ned, jeg kunne huske: *"Jeg elsker veteranen, kom indenfor i varmen, sagde varanen,"* lød et slogan. *"Krudt og projektiler – og reptiler,"* lød et andet. Jeg håber, den rigtige side vandt.

WESTERN
SPALTEN
VENDER
TILBAGE

BANG!

WESTERN SPALTEN VENDER TILBAGE – BANG!

Få forbinder *Obskuriøst* med westerns; jeg har nemlig kun skrevet relativ spredt om genren. Men faktisk ejer jeg en stor spaghetti-western samling på dvd.

Brækker man i titlen, bliver det til en slags gyser, *We stern spalt en ven der til bag e*: Vi hakker strengt en ven op og putter ham i sækken.

16 år

MED

OBS

KUR i

øst

16 ÅR MED OBSKURIØST

plus/minus nogle måneder. Man skal bare blive ved længe nok, så skal man nok blive kult. Bevares, nogle af mine bekendte fra science fiction fan-scenen har kørt på siden engang i 1970erne og så er seksten år naturligvis nul og nix. Og i forhold til dinosaurerne er resten af os blot døgnfluer. Alt er relativt. Jeg er i hvert tilfælde glad for, at min lille klud (som de siger, derovre) stadig er på banen. Og hvem ved? Den dag, jeg kan skrive *"20 år med Obskuriøst"* i lederen, mon ikke, det er den dag, jeg omsider er blevet helt og holden respektabel? Måske kommer tv og vil interviewe! Og jeg vil naturligvis takke nej, man har vel stil. Keep beating that drum!

SPLATTER
PATTER

KANNIBAL
KUSSE

EVIL ASS

SPLATTERPATTER

Obskuriøst har altid fremstået lidt bornert – og på den anden side for sjusket til det pæne selskab. Fanget i gabet mellem mainstream og den ægte undergrund. En dag tænkte jeg: *Nu prøver jeg at please horrorfolket. Nu sælger Larsen ud.* Med andre ord et splatterblad. Men det ville have krævet, at jeg skruede mig op til noget, jeg ikke var. Jeg kan lide både splat og pat, men ikke gennem 20-30 sider. Jeg valgte i stedet en fast rubrik, ”En blodig buket”, det fungerer – og så til helvede med læsertallet.

KANNIBAL KUSSE

Der sigtes her *ikke* til *Vagina Dentata*, den bidske kusse. Overskriften er i stedet tænkt som et hip til al den voldsnøgenhedsexploitation, *Cannibal* det ene og det andet, film som mange horrorfans elsker. Jeg står af overfor den slags sadistiske shit... og har alligevel både set *Emanuelle and the Last Cannibals* og *E. In America*. Lidt dobbeltmoralsk er man vel... for Laura Gemsers skyld.

EVIL ASS

Idiocracy bød bl.a. på en film-i-filmen, publikumshittet *Ass*, en, timelang hyldest til røven. Hvorfor ikke en *ond* røv, tænkte jeg, det er da et plot twist. Og så huskede jeg pludselig passagen i William S. Burroughs roman *Nøgen frokost*, om manden med det talende røvhul, der ender med at overtage hele kroppen og myrde hjernen.

endnu

en BLODig

BukeT

In

SPAcE

ENDNU EN BLODIG BUKET – IN SPACE

Jeg er ved at løbe tør for blodige film, jeg aldrig har set før (rubrikkens anmeldelseskoncept) og overvejer p.t. at søge ud i rummet efter friske emner og ved samme lejlighed forny titlen. Jeg mener, den nuværende har ligesom haft sin tid. En rubrik om sværd & trolddom, jeg aldrig kom i gang med, skulle have heddet *En barbarisk banket*. Hvad siger I til *En rusten raket*?

EN RUSTENRAKET
FALDER PÅ
EN
MAND
ÅG!

EN RUSTEN RAKET FALDER NED PÅ EN MANDAG!

Eller *ned på en mand, ag!* Larsen leger.

THE FINAL CHAPTER

THE FINAL CHAPTER?

Første gang, jeg overvejede at lukke *Obskuriøst*, var efter nr. 4, hvor det var slut med de gratis printjobs på arbejdspladsen. Anden gang var efter nr. 10. Tredje gang efter nr. 11, i begge tilfælde pga. udbrændthed. Fjerde gang efter nr. 13, fordi jeg led af en depression osv.

Jeg er her endnu. Men skulle jeg vælge, hvordan ville jeg så helst slutte bladrækken af? Med en stor forkromet finale... og derefter trille tommelfingre til mine dages ende? Dø dramatisk midt i værket, ligesom Mozart og Dickens: Larsens ufuldendte? Man kan altid fantasere. Mon ikke jeg snarere bliver kørt over af en lastbil eller noget lignende banalt, en dag, mellem numre, eller kort tid efter at have udsendt et jævnt rutinepræget blad. Ja, sådan vil det nok gå.

NEVER

FAdE to GReY

NEVER FADE TO GREY

Jeg påbegyndte overskriften til et hypotetisk sort/hvid blad, *Fade to Grey*... men fandt den for opgivende og tilføjede trodsigt et *Never* foran.

STUMpEr

O

LEDER

TV

ObS

STUMPER

Der bliver altid noget til overs. Bogstaver, ord, omklippet, omklæbet så mange gange, at de er blevet til små hårde brikker, fragmenter uden klar proveniens. Som ældgamle tænder og benfliser, relikvier af de hellige døde - eller af fupmagere og svindlere. Who can tell.

FOR KLaR

INGER

OG NOT

ER

FORKLARINGER OG NOTER

Inger vil forstå.

Jeg har anvendt klippe-klistre overskrifter, inspireret af den klassiske "løsesum" stil, i *Obskuriøst* nr. 16, 17 og 18, *Obskuriøst* nr. 13 *Remix*, *Søbo Rustik* og flere af nyhedsbrevene fra samme periode.

Tal og bogstaver finder jeg bl.a. i *Familie Journalen*, *Guitar Player*, *Rolling Stone*, *Alt om Data* samt *Ud og se*.

Øbo Kursist er, ligesom *Søbo Rustik*, et anagram af *Obskuriøst*. Billedet af godstransportskibet fandt jeg i *Søfartens bog*, et hæfte udgivet af Foreningen til Søfartens Fremme på Forlaget Centrum, 1994.

Bagsidens overskrift **Tema Tema** er inspireret af det legendariske engelske nyrock band Rema-Rema. Mit eneste kendskab til RR er via This Mortal Coil indspilningen af "Fond Affections" på *It'll End in Tears* (1984).

ØBO KURSIST (et bogstavbilledhæfte)
ISSN 2445-6942
Alle overskrifter og tekster udarbejdet af Henrik Larsen, 2016-17. Færdigredigeret foråret 2017. Redaktør: Henrik Larsen, obsblad@hotmail.com. Projektkonsulent: Ralph Østrup – TAK. Også tak til Bo Gorzelak Pedersen og Joachim Larsen (køb to i USSR). Trykt hos … i … eksemplarer.

temA

TEMA